

दित्यं पञ्चमी रश्मिभिर्द्वयन् TBr. 1,2,4,2. Ait. Br. 4,19.

— उप, °वाय P. 6,1,41, Schol. उपोत eingesteckt (in den Köcher oder in eine andere Vorrichtung für Pfeile): °परुष ङाङ्क. Çr. 14,22,20. LĀṬJ. 8,5,8.

— निम्, निरुत P. 6,4,2, Schol.

— परि durchweben: यत्र क्व वित्तग्रहं पापपुरुषं धर्मराजपुरुषा वायका इव सर्वतो ऽङ्गेषु सूत्रैः परिवयति Būg. P. 5,26,36. umstricken, binden: परिवयसे पशुनिव गिरा विबुधानपि 10,87,27. पर्युत eingefasst (mit Zie-rat): ein Wagen Çat. Br. 13,2,7,8.

— प्र daran weben RV. 10,130,1. दिश्येव दिशं प्रवयति तस्मादिदि दिक्प्रोता TS. 5,7,9,4. किरणयम् Çat. Br. 5,3,5,15. KĀṬJ. Çr. 15,5,4. तस्मिन्नुर्मयं प्रवयति KAUSH. Up. 2,6. रङ्गः daran knüpfen ङाङ्क. Çr. 17,3,7. °वाय P. 6,1,41, Schol. Vop. 26,217. प्रोत gereiht auf, gesteckt an, steckend an, in; = उत H. 1487. = गुम्फित H. an. 2,181. = खचित MED. t. 37. मणिः सूत्र इव प्रोतः MBh. 3,1142,8,1829. मयि सर्वमिदं प्रोतं सूत्रे मणिगणा इव BHAG. 7,7. सूत्रप्रोता दारुमयीव योषा so v. a. Draht-puppe MBh. 5,951. 1446. प्रूले gesteckt, gespiess 1,2421. 4316. MĀRK. P. 16,27. प्रूल° HARIV. 14379. प्रूलाय° 14836. प्रूलान्तः RĀGA-TAR. 2,87. प्रूलिका° SUÇR. 1,230,15. प्रङ्ग° HARIV. 13438. शल्य° RAGH. 9,75. प्रा-स° KATHĀS. 21,15. Schol. zu ÇĀK. 32. रुदये प्रोतः शरः MBh. 5,852. रौ-प्याङ्कुरमुषप्रोतमुक्तास्तति KATHĀS. 18,47. प्रोतप्रूले श्रुते तस्मिन् RĀGA-TAR. 2,80. प्रोतघने विषाणे KUMĀRAS. 7,49. करान् — शशिनस्तृच्छिद्र-प्रोतान् steckend in Spr. 3866. श्पीकातूलममौ प्रोतम् gesteckt in KĀHND. Up. 5,24,3. यस्मिन्सर्वमिदं प्रोतं ब्रह्म स्थावरगङ्गमम् enthalten in MĀTJUL. Up. in Ind. St. 9,20. ÇAT. Br. 14,6,6,1. ASHṬĀV. 1,15. BūG. P. 3,13,6. औतप्रोतमिदं यस्मिन्स्तनुषङ्ग यथा पटः 10,13,35. 9,9,7. MBh. 5,1789. ए-ताभिः सर्वमिदमेतं प्रोतं च durchzogen MAITRJUP. 6,3. NṚS. TĀP. Up. in Ind. St. 9,138. fg. प्रोत gewebtes Zeug, ein gewebtes Gewand, m. H. 667. n. H. an. MED. — Vgl. 1. प्रवयण, प्रवाण fg.

— अतिप्र weiter daransetzen ङाङ्क. Br. 11,5.

— अनुप्र daranheften: शिखाम् TS. 7,4,9,1.

— संप्र verflechten: प्रउगौ ङाङ्क. Br. 24,1. Çr. 16,7,15. 14,4.

— वि flechten LĀṬJ. 8,8,13. व्युत geflochten, gewebt: अत्क RV. 1,122,2. रङ्गुभिः Çat. Br. 6,7,1,15. 14,1,3,11. वर्ध° 5,4,4,1. उरौ पथि व्युते (= विविक्ते SĪJ.) तस्थुतः RV. 3,54,9.

— सम् beweiben, mit Figuren u. s. w.: तत्तुं तत्तं पेशसा संवयती VS. 20,41. RV. 2,3,6. तर्जसमुत mit Pflocken zusammengesteckt Çat. Br. 3,2,1,2.

वांश 1) adj. von वंश ÇKDr. — 2) f. ई = वंशरोचना Tabaschir RĀGĀN. im ÇKDr.

वांशकठिनिकं adj. = वंशकठिने व्यवहृति P. 4,4,72, Schol.

वांशभारिकं (von वंशभार) adj. eine Tracht Bambus tragend P. 5,1,50.

वांशिक (von वंश) 1) adj. dass. P. 5,1,50. — 2) m. Flötenspieler GĀ-TĀDH. im ÇKDr.

वाकिटि (वारु Wasser + किटि) m. Meerschwein ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.

वाःपुष्प (वारु + पु°) n. Gewürznelke ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.

वाकं (von वच्) 1) m. a) Spruch, Recitation, Formel im Ritus: (प्रति

मिमीते) त्रैष्टुभेन वाकम् । वाकिने वाकं द्विपदा चतुष्पदा RV. 1,164,24. स प्रब्रवी कविवृध इन्द्रो वाकस्य वृत्तणिः 8,52,4. वचोभिर्वकिरूपं यामि रा-तिम् AV. 19,3,4. ततो वाका (wohl वाकौ) शशिषो नो नुयत्ताम् VS. 17,57 (TS. v. l.). वाकेष्वनुवाकेषु नियत्सूपनिषत्सु च MBh. 12,1613. — b) Geschwätz, Gesumme: वाका श्रपचितामिव नश्यतु AV. 6,23,1. — 2) n. N. eines Sāman Ind. St. 3,234, a. — Vgl. अट्का°, घमृत°, ऋत°, चक्र°, चार्वाक°, जोष°, धार°, नमो°, प्रशय्यु°, वलि°, वली°, शंयु°, शंयोवाक, सत्य°, सिनी°, सूक्त°.

वाकारकृत् m. N. pr. eines Mannes SĀṆSK. K. 184, a, 1.

वाकिन 1) m. N. pr. eines Mannes P. 4,1,158. — 2) f. ई N. pr. einer Tantra-Gottheit Verz. d. Oxf. H. 89, b, 5; vgl. राकिणी, लाकिनी.

वाकिनकायनि m. patron. von वाकिन P. 4,1,158.

वाकिनि m. desgl. ebend.

वाकु (von वच्) in कृक°.

वाकुची f. Vernonia anthelmintica AK. 2,4,3,14. SUÇR. 2,68,5. 130,19.

वाकापवाक n. Dialog; s. u. वाकोवाक्य.

वाकोवाक्य n. Dialog; auch Bez. gewisser Stücke der vedischen Ueberlieferung: वाकोवाक्ये ब्रह्मेद्यं वदति Çat. Br. 4,6,9,20. 11,5,6,8. का-कोकालिपोर्वाकोवाक्यम् (nach PANDIT II, 113 soll वाकोपवाक्यम् zu lesen sein) SĀH. D. 314,16. Verz. d. Oxf. H. 208, a, No. 489 (eine rhetorische Figur). वाकोवाक्यमधीते Çat. Br. 11,5,7,5. LĀṬJ. 3,12,7. ङाङ्क. GRHJ. 1,24. KĀHND. Up. 7,1,2,4. JĀGĀN. 1,45. Verz. d. Oxf. H. 54, b, 6.

वाक्कलक (वाच् + क°) m. Wortstreit PRAB. 33,11. fg.

वाक्कीर (वाच् + कीर) m. der Bruder der Frau (Jabruder) ÇABDAR. im ÇKDr. — Vgl. वारकीर.

वाक्कलि und °केली f. ein Scherz mit Worten, eine witzige Unterredung DAÇAR. 3,15. SĀH. D. 521. 523. PRATĀPAR. 23, a, 9. 27, a, 8.

वाक्कलुम् n. sg. Rede und Blick JĀGĀN. 2,14.

वाक्कलपल adj. unbesonnen in der Rede, unüberlegt redend M. 4,177. MBh. 14,1251.

वाक्कापल्य n. Unbesonnenheit in der Rede JĀGĀN. 1,112.

वाक्कल n. lügnerische Reden, pl. HARIV. 4228 (die neuere Ausg. bes-ser वाक्कल्यैः). सवाक्कलम् KATHĀS. 39,215. Verdrehung der Worte seines Gegners in einer Disputation: वक्तुरभिप्रायादधीतरकल्पना वा-क्कलम् NĀJAS. 1,1,53. 56.

वाक्कल्यै n. sg. copul. Zusammensetzung von वाच् mit लच् P. 5,4,106, Sch. Vop. 6,7.

वाक्कल्यै n. sg. copul. Zusammensetzung von वाच् mit लिप् ebend.

वाक्कल्यु adj. beredt Spr. 1870. 2233. 2600. 4747.

वाक्कल्युता f. Beredsamkeit Spr. 2823.

वाक्कपति (parox. VS., oxyt. nach P. 6,2,19) m. 1) Herr der Rede VS. 4,4. KĀṬH. 14,1. TAITT. Up. 1,6,2. Vishṇu HARIV. 12312. Meister der Rede so v. a. ein beredter Mann AK. 3,1,35. H. 346. — 2) der Planet Jupiter COLEBR. Misc. Ess. I, 108. R. 1,19,2 (ed. Bomb. 18,9). VARĀH. BRH. S. 4,23. 8,15. BRH. 9,4. 14,1. Ind. St. 2,261. 283. fg.

वाक्कपतिराज m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 124, b, 31. RĀGA-TAR. 4,144. Ind. St. 8,194. 294.

वाक्कपतीय n. Herrschaft der Rede (Comm.) TBr. 2,7,3,1.